

Introduktion: Barnlitteraturkritik – hur, var och vem?

Barnlitteraturkritiken utgör en av många centrala komponenter inom det professionella barnlitterära kretsloppet. Det är svårt att tänka sig en livskraftig, utmanande eller rentav nydanande litteratur för barn och unga utan att den ingår i ett pågående offentligt kritiskt samtal om litterär kvalitet, aktualitet, barnperspektiv, läsoplevelse, verkets plats i en barn- och ungdomslitterär tradition med mera. I dagens digitala informationssamhälle har barnlitteraturkritiken – liksom all litteraturkritik – antagit nya former på en mångfald digitala plattformar. Samtidigt är dess plats i tryckta medier, såsom dagspress och kulturtidskrifter, inte längre självklar. På flera håll i Norden har under 2000-talet en etablerad, kunnig och täckande bevakning av barn- och ungdomslitteratur på de nordiska dagstidningarnas kultursidor fått träda tillbaka, dels på grund av en ökad utgivning titlar som gjort att andelen recenserade böcker minskat, dels på grund av mindre recensensutrymme på kultursidorna i konkurrens med annat material. Exempelvis Finlands största finskspråkiga dagstidning *Helsingin Sanomat* nöjer sig numera, enligt egen utsaga, med fyra samlingsrecensioner och några enstaka recensioner av nyutkommen barn- och ungdomslitteratur per år (Perera). Läget under 2000-talet kan något motstridigt sammanfattas som en generell marginalisering av litteraturrecensionerna på dagstidningarnas kultursidor, men en ökad bredd och mångfald av aktörer i nya medier och på nya plattformar (Samuelsson 105–110).

Hur mår forskningen om nordisk (barn)litteraturkritik?

Hur ser då forskningsfältet kring litteraturkritik i allmänhet, och barnlitteraturkritik i synnerhet, ut? För att kunna förstå barnlitteraturkritikens förutsättningar, ideal och villkor idag är det nödvändigt att också blicka bakåt mot fältets uppkomst, format och kriterier eftersom kritiken är kontextbunden av tryckfrihetslagstiftning, kulturklimat och journalistiska villkor (jfr Westin). Därför tenderar forskningen att vara historiskt tillbakablickande och nationellt orienterad. De teorier och begrepp som oftast används hämtas från litteratursociologin (exempelvis Pierre Bourdieus fältbegrepp) och

inbegriper receptionsetetiska, mediearkeologiska samt diskursanalytiska angreppssätt. Metoderna varierar från närläsning och kvalitativ innehållsanalys till digitala metoder som genererar mer övergripande kvantitativa mått på recensionernas frekvens, synlighet och innehåll. Vanligt är att dessa två metoder kombineras, vilket öppnar för såväl överblickande perspektiv som analytisk fördjupning.

I regel inkluderas inte barnlitteraturkritik i övergripande nordiska, nationella kritikstudier, varför separata studier varit och är nödvändiga då forskningsläget i de nordiska länderna fortfarande ser mycket olika ut. I Sverige har särskilt Lena Kåreland (*Gurli Linders barnbokskritik, Traditionalist och smakdomare*) samt Boel Englund och Kåreland ingående tecknat barnlitteraturkritikens mikrohistoria utifrån centrala aktörer på fältet såsom Gurli Linder och Eva von Zweigbergk. Därtill ingår en historisk beskrivning av den svenska barnlitteraturkritiken i det nyutkomna monumentalverket *Den svenska barn- och ungdomslitteraturens historia 1–2* (2024) redigerat av Boel Westin och Åsa Warnqvist. I Finland har främst Päivi Heikkilä-Halttunen och Paula Havaste beskrivit den finskspråkiga barnbokskritiken i Finland. Vad gäller studiet av den svenskspråkiga barnlitteraturkritiken i Finland har pionjärinsatser gjorts i form av artiklar och kortare översikter, främst av Marita Rajalin ("Barnboken och kritiken", "Utan pjosk och pjoller"), och som bäst samlas och kompletteras denna kunskap om perioden 1830–2020 i det pågående översiktsprojektet *Den svenska barnlitteraturkritiken och -forskningen i Finland*, också kallat *Tippelill* (2022–2027), vid Åbo Akademi där Mia Österlund, Maria Lassén-Seger och Julia Tidigs ingår.

I Norge saknas också en större samlande studie, men pionjärinsatser finns i form av kapitel i större översikter (Hambro; Mjør) och vetenskapliga artiklar (Vold; Goga, "Det sublime og det skjønne", "Bildebokkritikken og det naive"; Christensen-Scheel). Medan Linda Hambro efterlyser forskning om "det usynlige barnet" som hon hävdar att barnlitteraturkritiken är (199), menar Karin Beate Vold några år senare att all litteraturkritik – också barnlitteraturkritiken – bör utforskas på samma sätt. I samband med den estetiska vändningen inom barnlitteraturkritiken diskuterar Nina Goga värderingskriterier som det sublima, det sköna och det naiva medan Boel Christensen-Scheel framhåller avsaknaden av visuell kompetens inom bilderbokskritiken. Även den danska barnlitteraturkritikforskningen är relativt sparsam och har sedan Sven Møller Kristensens artikel "Børnebogen kunstnerisk set" (1969)¹ varit upptagen av att undersöka de värderingskriterier som kännetecknar dansk

barnlitteraturkritik (se t.ex. Reinholdt Hansen). Nina Christensen diskuterar i sin tur i en artikel värderingarna inom barnlitteraturkritiken utifrån om de är orienterade gentemot avsändare, verk, mottagare och/eller kontext.

Utifrån de studier som föreligger kan konstateras att barnlitteraturkritikens utveckling i de nordiska länderna långt följer liknande övergripande mönster även om lokala skillnader naturligtvis förekommer. När barnboksutgivningen etableras under tidigt 1800-tal är recensioner i dagspress fortfarande sporadiska, och de koncentrerar sig kring julhandeln i större samlingsrecensioner där anmälnarna försöker vaska fram de bästa böckerna i vad som upplevs vara en "flod av böcker" (Kåreland, "Barnbokskritiken" 406). Under 1900-talet växer gradvis en mer professionaliserad barnlitteraturkritik fram, även om fältet under hela seklet kännetecknas av domänkamper, varierande (och särskilt inom den tidiga kritiken höga) kvalitetskrav, debatter angående lämplig och olämplig läsning med drag av moralpanik, samt återkommande diskussioner kring barnlitterära ideal och vad som utgör den så kallade "goda barnboken" (jfr Kåreland, "Barnbokskritiken" 406–414).² Att recensenterna vid denna tid förhöll sig moraliskt normativt till den anmälda litteraturen är däremot inget unikt för just barnlitteraturen. Som Lina Samuelsson konstaterar, var recensenterna vid denna tid "litteraturens grindväktare, kriorättare och domare. [...] I ständig opposition mot den nya litteraturen. [...] Litteraturrecensionerna skulle skydda publiken från att läsa osedliga eller på andra sätt olämpliga böcker" (29). I Sverige förnyas barnlitteraturen radikalt under 1940-talet, vilket också påverkar litteraturkritiken av denna då en ny generation författare och recensenter antar nya ideal som strider mot tidigare traditionalisters (Orlov, Kåreland och Westin 239–242). 1960- och 1970-talens kulturradikala debatter, särskilt kring märkesåret 1968, får också konsekvenser för barnlitteraturkritiken som under denna tid fäster allt större uppmärksamhet vid barn- och ungdomslitteraturens funktioner, värderingar och samhällsrelevans, för att från och med 1980-talet vända allt mer intresse mot dess uttryck, motiv och estetik (jfr Birkeland, Risa och Vold 614–618; Druker, "Kultur" 608–609).³

Med 2000-talet följer de ändrade förutsättningar för barnbokskritiken som redan angetts ovan, med nedskärningar i tryckt dagspress och nya, digitala kanaler för recensioner i form av poddar, webbsidor och via sociala medier (Druker, "Efter millennieskiftet" 737). Under de senaste decennierna har vi sett hur nya, digitala rum skapats för sakkunnig kritik av nyutkommen barn- och ungdomslitteratur. Några väletablerade exempel på detta är det norska

nätforumet *Barnebokskritikk* och det danska nätforumet *Boghotten*, den svenska nättidskriften *Bazar Masarin* och den finländska kritikerbloggen *Lastenkirjahylly* (Barnbokshyllan).⁴ Även bokpoddar och BookTok utgör idag inflytelserika arenor, där både experter och lekmän kan sprida kunskap och diskutera nyutgiven barn- och ungdomslitteratur.

Barnlitteraturkritiker är vi allihopa?

Hur blir en då barnboks-kritiker? Vilka kunskaper behövs och/eller förutsätts? Är det pedagoger, läsfrämjare, kulturjournalister, (barn)-bibliotekarier, (barn)litteraturexperter eller barn och unga själva som är bäst lämpade för uppdraget? Generellt kan konstateras att barn- och ungdomslitteraturkritiken alltid har varit en angelägenhet för många, sinsemellan mycket olika intressenter. Kravet på en professionaliserad kritikerkår under senare delen av 1800-talet korrelerar med en önskan om större synlighet och förståelse för själva barn- och ungdomslitteraturen. Och även om en viss professionalisering växer fram under 1900-talet och påföljande sekel, är kritikerkåren påfallande blandad till sin bakgrund, sina intressen och sin litteratursyn. Periodvis – såsom under sent 1960- och tidigt 1970-tal – när den vuxenauktoritativa synen på barn och ungdom inklusive deras litteratur luckras upp höjs allt fler röster för att barn och unga själva ska ha en egen röst i det kritiska samtalet. Sedan 1990-talet har allt fler via webben haft möjlighet att nå ut med sina åsikter om böcker och dela sina läsupplevelser med andra. Ur ett makt- och demokratiperspektiv är det välkommet att den kritiska blicken på barnlitteraturen breddas. Men samtidigt uppstår ett behov av att skilja mellan icke-kommersiell litteraturkritik, boktips och kommersiell marknadsföring samt att fortsätta upprätthålla och garantera framtida sakkunnig barnlitteraturkritik, vilket exempelvis Svenska barnboks-institutet sedan 2018 gör genom att ordna återkommande kortkurser i att skriva barnboks-kritik.

Idag utgörs kritikens kärna fortfarande av "beskrivningar, tolkningar och värderingar av ett eller flera nya verk" (Samuelsson 155). I den professionella litteraturkritikens värdering av barnlitteratur, aktualiseras oundvikligen recensentens barnlitteratursyn genom frågor som: Vem riktar sig recensenten till? Hur hantera att en vuxen recensent bedömer en bok för en annan målgrupp? Är det tabu att spekulera om barnläsare i barnlitteraturkritiken – och i så fall varför? Detta anses ofta vara ett problem, trots att ingen ifrågasätter att majoriteten av de böcker som bedöms är skrivna *av* vuxna *för* barn. Ett fruktbart sätt att närma sig barnlitteraturens ålders- och erfarenhets-

mässiga diskrepans mellan författare/förläggare/recensenter och målgrupp är att studera vilken syn på barnläsaren som formuleras i recensioner, eller vilket barnperspektiv i verket som recensenten uppmärksammar (Lassén-Seger). Sammanfattningsvis kunde sägas att barnlitteraturens evighetsfrågor ställs på sin spets i studiet av barnlitteraturkritik.

Artiklarna i detta *Barnboken*-tema

Med detta tema om barnlitteraturkritik har vi velat spinna vidare på de forskningsansatser som redan är gjorda genom att fortsätta fylla några av de forskningsluckor som finns. Utmaningarna för detta forskningsfält tycks fortfarande främst ligga i att det handlar om att överblicka stora mängder material som i varierande mån är tillgängligt i fysiska eller digitala arkiv. Därtill är teoretiseringen inom fältet splittrad och metoderna varierar.

Utifrån temats artiklar kan vi konstatera att det idag finns två tydliga trender vad gäller att närma sig barnlitterärt recensionsmaterial. Den ena är, som vi redan konstaterat, att utifrån en stor korpus, med hjälp av digitala kvantitativa och komparativa metoder, söka svar på mer övergripande frågor. Den andra är att tillämpa kvalitativa metoder genom närläsning och analys av utvalda recensioner. Ofta kombineras båda metoderna för att de kompletterar varandra då den ena ger bred överblick, medan den andra går på djupet. I detta tema är det främst Lina Samuelssons, Daniel Brodéns, Jonas Ingvarssons och Aram Karimis artikel om den svenska barnlitteraturkritikens diskursiva ordningar i jämförelse med litteraturkritiken i stort, samt Marcus Axelssons och Berit Grønns artikel om nordiska bilderböckers konsekurationsmarkörer som tillämpar en kombination av dessa båda metoder.

Litteratursociologiska perspektiv på barnlitteraturkritiken anläggs i flera av artiklarna men är tydligast i de texter som berör litteraturkritiken i kommersialiseringens tjänst, exempelvis i form av de ovan nämnda konsekurationsmarkörerna eller i Emilie Owens och Sonali Kulkarnis artikel om BookTok-videor. Flera bidrag synliggör också de maktförhållanden och -strukturer som upprätthålls och/eller raseras inom barnlitteraturkritiken när unga människor får möjlighet att själva värdera och diskutera den litteratur som de är målgruppen för. Förutom den nyss nämnda artikeln om BookTok-videor, anlägger Tove Sommervold och Christina Olin-Scheller ett sådant perspektiv i studiet av ungdomars utvärdering av lättläst skönlitteratur medan Kristoffer Jul-Larsen studerar värderingen av humor utifrån mottagandet av Astrid Lindgrens böcker om Pippi

Långstrump i Norge och Sverige. Temats artiklar, som beskrivs närmare i nästa stycke, visar alla på den bredd av intressanta ingångar och nya resultat som studier av barnlitteraturkritik kan generera idag, från ökad förståelse av litteraturkritik i ett föränderligt digitalt medielandskap, barnlitteraturens villkor sedda utifrån datadrivna litteraturvetenskapliga metoder, barnlitteraturkritiken i konsekra-tionsmarkörernas och marknadsföringens tjänst till nya insikter i såväl vuxnas som ungas sätt att värdera barn- och ungdomslitteratur igår och idag.

Emilie Owens och Sonali Kulkarnis bidrag, ["Sound Memes on BookTok. Understanding Affect in the Platformised Reviewing of Young Adult Books on TikTok"](#), utgår från dagsaktuell forskning kring digitaliseringens inverkan på hur barn- och ungdomslitteratur förmedlas, möts och värderas på nya plattformar, som till exempel BookTok. I artikeln undersöks tre utvalda BookTok-videor som på olika sätt använder ljud för att uttrycka värderingar om de böcker som presenteras. Owens och Kulkarni är framför allt intresserade av att analysera och diskutera hur unga läsare visar och förmedlar liter-terär kompetens "through an emotional relationship to the text" och de menar att detta sätt att uttrycka värderingar "pushes at the bound-aries of existing reviewing practices in new and significant ways" (11). Även Tove Sommervold och Christina Olin-Scheller intresserar sig för unga läsa-res värdering av litteratur. I sin artikel ["Der det er bilder så kan man slappe litt av'. Ungdommers vurderinger av lett-lest skjønnlitteratur"](#) studerar de ungdomars recensioner av lättläst skönlitteratur, närmare bestämt av en roman, en grafisk roman och en diktsamling. Deras studie visar att "det eksisterer et spennings-forhold mellom lettlest språk på den ene siden og krevende inn-hold, tema eller framstillingsform på den andre" (Sommervold och Olin-Scheller 17). Ett särskilt intressant resultat från denna studie är att böcker som berättar med hjälp av både text och bild kan vara ut-manande för läsare som inte tar sig tid för "en langsam, ettertenksom og distansert lesing med fordypning i bilder og ikonotekstsamspill" (18). Möjligen är barn och unga inte alltid så goda bildläsare som vi vill tro, vilket vi i så fall bör beakta för att stödja deras utveckling som kritiska läsare.

Lina Samuelssons, Daniel Brodén, Jonas Ingvarssons och Aram Karimis artikel ["Barnlitteraturkritikens ordning. Recensioner av barnlitteratur i svenska dagstidningar och bloggar 2006 och 2016"](#) tar ett brett grepp kring 2000-talets svenska barnlitteraturkritik för att jämföra dess särdrag med övrig litteraturkritik. Deras studie visar hur 2000-talets kritik, både vad gäller barnböcker och annan skönlitteratur, förskjutits från att vara estetiskt orienterad mot stör-

re ideologiskt normerande medvetenhet. Därtill konstaterar de "att det verkar finnas väsentliga skillnader mellan recensioner av barnlitteratur i dagspress och i bloggar" (Samuelsson et al. 17), vilket är ett intressant resultat som pekar mot att barnlitteraturkritikens nya format även innebär förändringar i dess innehåll. Marcus Axelssons och Berit Grønns artikel "[Kritikk og barnelitteratur. En kvantitativ og kvalitativ studie av konsekrasjonsmarkører](#)" undersöker bruket av citat från recensioner samt omnämmandet av barnlitterära priser på norska, danska och svenska bilderbäckers pärmar. Deras studie visar att en rätt låg procent av det undersökta bilderboksmaterialet är försett med konsekrasjonsmarkører och att praxisen varierar i omfattning mellan de undersökta nordiska ländernas bilderböcker. Vidare konstaterar de att det i första hand är omdömen av etablerade kritiker på de största dagstidningarna som citeras, men ser även att det öppnas för att inkludera citat också från andra aktörer som exempelvis bokbloggare. Kristoffer Jul-Larsens artikel "['En obotlig surgurka'. Litteraturkritikkens vurderinger av Pippi-bøkenes humor i Sverige og Norge](#)" gör en djupdykning längre bak i tid än temats övriga artiklar då den studerar och jämför mottagandet av Lindgrens Pippi-böcker i Norge och Sverige med särskilt fokus på bedömningen av böckernas humoristiska drag. Jul-Larsens humorkritiska analys visar hur det svenska mottagandet "satte verkets helhetlige estetiske verdi foran den mest umiddelbare forlystelse" medan det i Norge inte fanns "slike baktanker. Der ble alle Pippis påfunnet elsket helhjertet, uten moralske, estetiske, eller språklige anføttelser" (15). Förutom att synliggöra de olika – rentav motstridiga – uppfattningarna om humorns roll i barnlitteraturen hos böckernas recensenter, visar artikeln hur barnbokskritiken ständigt rör sig i ett spänningsfält där estetiska, litterära, pedagogiska, psykologiska och emotionella aspekter stöts och blöts mot varandra.

Oberoende av teori och metod visar alla artiklar i detta tema att fascinationen för barnlitteraturkritik, vare sig den är skriven igår eller idag, långt ligger i de värden och värderingar som den uttrycker. På så vis utgör barnlitteraturkritiken – i vilken form den än förekommer – en gedigen källa till ökad förståelse av barn- och ungdomslitteraturens villkor, utformning och samhällsrelevans. Vad gör vi med en barnbok om vi ej får visa den? I litteraturkritikens offentliga samtal blir barn- och ungdomslitteraturen sedd, läst och hörd.

Temaredaktörer

Maria Lassén-Seger (docent, Åbo Akademi, Finland)

Nina Goga (professor, Høgskulen på Vestlandet, Norge)

Noter

1 I en nytgåva från 1974 har detta kapitel fått titeln "Vurdering af børne-bøger".

2 Denna bild bekräftas av preliminära resultat från *Tippelill*-projektet.

3 Även detta bekräftas av preliminära resultat från *Tippelill*-projektet.

4 Se barnebokkritikk.no, bogbotten.dk, issuu.com/bazarmasarin och lastenkirjahylly.blogspot.com.

Litteratur

Axelsson, Marcus och Berit Grønn. "Kritikk og barnelitteratur. En kvantitativ og kvalitativ studie av konsekrasjonsmarkører". *Barnboken – tidskrift för barnlitteraturforskning*, vol. 48, 2025, s. 1–22, doi.org/10.14811/clr.v48.979.

Birkeland, Tone, Gunvor Risa och Karin Beate Vold. *Norsk barnelitteraturhistorie*. Samlaget, 2018.

Christensen, Nina. "Om børnelitteratur, tekstbegreber og vurderingskriterier. Et essay". *Nedslag i børnelitteraturforskningen 9*, redigerad av Anna Skyggebjerg et al., Roskilde Universitetsforlag, 2008, s. 11–33.

Christensen-Scheel, Boel. "Barnelitteraturkritikkens samtidige estetikk". *Barnelitterært forskningstidsskrift*, vol. 3, 2012, s. 1–8, doi.org/10.3402/blft.v3i0.19519.

Druker, Elina. "Efter millennieskiftet 2000 – ökad utgivning, minskad läsning". *Den svenska barn- och ungdomslitteraturens historia. Från tidigt 1900-tal till tidigt 2000-tal*, redigerad av Boel Westin och Åsa Warnqvist, Natur & Kultur, 2024, s. 733–739.

---. "Kultur och medielandskap i förändring". *Den svenska barn- och ungdomslitteraturens historia. Från tidigt 1900-tal till tidigt 2000-tal*, redigerad av Boel Westin och Åsa Warnqvist, Natur & Kultur, 2024, s. 607–616.

Englund, Boel och Lena Kåreland. *Rätten till ordet. En kollektivbiografi över skrivande Stockholmskvinnor 1880–1920*. Carlsson, 2008.

Goga, Nina. "Bildebokkritikken og det naive". *Barnelitterært forskningstidsskrift*, vol. 2, 2011, s. 1–8, doi.org/10.3402/blft.v2i0.8394.

---. "Det sublime og det skjønne som estetisk kvalitet i nyere norsk bildebokkritikk". *Barnelitterært forskningstidsskrift*, vol. 2, 2011, s. 88–100, doi.org/10.3402/blft.v2i0.5833.

Hambro, Linda. "Det usynlige barnet – den usynlige boken. Kritikken av barne- og ungdomsbøker – muligheter og utfordringer". *Det glatte lag. Tanker om litteraturkritikk*, redigerad av Cecilie Lund et al., Aschehoug, 1996, s. 181–200.

Havaste, Paula. "Lastenkirjojen kritiikki ja tutkimus". *Pieni suuri maailma. Suomalaisen lasten- ja nuortenkirjallisuuden historia*, redigerad av Liisi Huhtala och Anna-Liisa Alanko, Tammi, 2003, s. 143–147.

Heikkilä-Halttunen, Päivi. *Kuokkavieraasta oman talon haltijaksi. Suomalaisen lasten- ja nuortenkirjallisuuden institutionalisoituminen ja kano-nisoituminen 1940-50-luvulla*. Diss., Tammerfors universitet. Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, 2000.

Jul-Larsen, Kristoffer. "'En obotlig surgurka.' Litteraturkritikkens vurderinger av humoren i Astrid Lindgrens Pippi-bøker i Sverige og Norge". *Barnboken – tidsskrift för barnlitteraturforskning*, vol. 48, 2025, s. 1–21, doi.org/10.14811/clr.v48.1003.

Kristensen, Sven Møller. "Børnebogen kunstnerisk set". *Børne- og ungdomsbøger. Problemer og analyser*, redigerad av Sven Møller Kristensen och Preben Ramløv, Forlaget Gyldendal, 1969, s. 27–35.

Kåreland, Lena. "Barnbokskritiken". *Den svenska barn- och ungdomslitteraturens historia. Från äldre tid till tidigt 1900-tal*, redigerad av Boel Westin och Åsa Warnqvist, Natur & Kultur, 2024, s. 401–414.

---. *Gurli Linders barnbokskritik. Med en inledning om den svenska barnbokskritikens framväxt*. Diss., Uppsala universitet. Bonnier, 1977.

---. *Traditionalist och smakdomare. Eva von Zweigbergks barnbokskritik under 1940-talet*. Uppsala universitet, Avdelningen för litteratur-sociologi, 1997.

Lassén-Seger, Maria. "Barnlitteraturkritik. En fråga om litterär kvalitet?". *Ikaros. Tidskrift om människan och vetenskapen*, nr 1, 2024, s. 31–35, urn.fi/URN:NBN:fi-fe2024082265957.

Mjør, Ingeborg. "Politikk og estetikk i barnelitteraturkritikken. Pappa er sjørøver (2011) av Hans Sande og Silje Granhaug." *Norsk litteraturkritikks historie 1870–2010*, redigerad av Sissel Furuseth, Jahn Holljen Thon och Eirik Vassenden, Universitetsforlaget, 2016, s. 558–568.

Orlov, Janina, Lena Kåreland och Boel Westin. "En ny litteratur – villkor och förutsättning". *Den svenska barn- och ungdomslitteraturens historia. Från äldre tid till tidigt 1900-tal*, redigerad av Boel Westin och Åsa Warnqvist, Natur & Kultur, 2024, s. 229–244.

Owens, Emilie och Sonali Kulkarni. "Sound Memes on BookTok. Understanding Affect in the Platformised Reviewing of Young Adult Books on TikTok". *Barnboken – tidskrift för barnlitteraturforskning*, vol. 48, 2025, s. 1–19, doi.org/10.14811/clr.v48.983.

Perera, Ylva. "Efterlysning av tips på slarviga barnböcker upprör". *Hufvudstadsbladet*, 17 november 2023.

Rajalin, Marita. "Barnboken och kritiken". *Horisont*, nr 67, 1996, s. 42–51.

---. "Utan pjosk och pjoller. Barnbokskritiken i *Finsk Tidskrift*". *Kunskapens hugsvalelse. Litteraturvetenskapliga studier tillägnade Clas Zilliacus*, redigerad av Michel Ekman och Roger Holmström, Åbo Akademi, 2003, s. 249–257.

Reinholdt Hansen, Stine. "Børnelitterær kritik. Om kvalitetskriterier i nyere børnelitteraturforskning". *Nedslag i børnelitteraturforskningen* 6, redigerad av Anna Skyggebjerg et al., Roskilde Universitetsforlag, 2005, s. 140–183.

Samuelsson, Lina. *Kritikens ordning. Svenska bokrecensioner 1906, 1956, 2006*. Diss., Karlstads universitet. Bild, text & form, 2013, urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:kau:diva-27225.

Samuelsson, Lina, Daniel Brodén, Jonas Ingvarsson och Aram Karimi. "Barnlitteraturkritikens ordning. Recensioner av barnlitteratur i svenska dagstidningar och bloggar 2006 och 2016". *Barnboken – tidskrift för barnlitteraturforskning*, vol. 48, 2025, s. 1–26, doi.org/10.14811/clr.v48.981.

Sommervold, Tove och Christina Olin-Scheller. "'Der det er bilder så kan man slappe litt av'. Ungdommers vurderinger av lettlest skjønnlitteratur". *Barnboken – tidskrift för barnlitteraturforskning*, vol. 48, 2025, s. 1–22, doi.org/10.14811/clr.v48.977.

Vold, Karin Beate. "Bør vi stille andre spørsmål til barnebokkrittikken? Nedslag i norsk barnebokkrittikk, årgang 1997". *Årboka. Litteratur for barn og unge 2000*, redigerad av Per Olav Kaldestad och Karin Beate Vold, Det Norske Samlaget, 2000, s. 9–27.

Westin, Boel. "Barnlitteraturforskningens arkeologi". *Barnboken – tidskrift för barnlitteraturforskning*, vol. 34, nr 1, 2011, s. 9–19, doi.org/10.14811/clr.v34i1.24.